

Протокол

№

гр. София, 15.11.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 15.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на
прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1687** по описа за **2022**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във вр. с чл. 144
АПК, на именното повикване в 11.02 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ - И. З. И. - редовно призован, не се явява, представлява се от адв. П., с
пълномощно по делото.

ИЩЕЦЪТ - Д. А. К. - редовно призован, не се явява, представлява се от адв. П., с
пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „БОРБА С ОРГАНИЗИРАНАТА
ПРЕСТЪПНОСТ“ - МВР - редовно призован, представлява се от юрк. П., с
пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – МВР -
[населено място] - редовно призован, се представлява от юрк. П., с пълномощно по
делото.

СГП - редовно призована, представлява се от прокурор П..

Страните/поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, с оглед
на което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА молба от процесуалния представител на ищите, чрез адв. П. от
14.11.2022г., с която представя допълнителни медицински документи относно Д. К., с

копие за ответните страни.

ДОПУСКА до разпит свидетелите на страните.

Юрк. П.: По предоставената ни възможност да представим доказателства относно обстоятелството дали е извършена проверка и има ли наложено дисциплинарно наказание на служител от СДВР, във връзка с проведената съвместна акция на СДВР и ГДБОП на 05.10.2020г., заявявам, че в момента не можем да представим такова доказателство, тъй като сме изпратили писмо, но не сме получили отговор. Заявявам, че се отказваме от допуснатия ни свидетел, тъй като той вече не работи в системата на МВР.

В залата се въведоха свидетелите на страните.

Съдът сне самоличност на свидетелите на ищците :

Д. В. К. на 54г., българска гражданка.

Свидетелката: Майка съм на Д. и тъща на И., желая да свидетелствам.

Г. Н. В. на 55 г., български гражданин, без родство със страните.

Н. Г. Т. на 74г., български гражданин, без родство със страните.

Съдът сне самоличност на свидетелите на ответника ГДБОП.

П. Л. Л. на 47г., български гражданин, без родство със страните.

К. И. М. на 48г., български гражданин, без родство със страните.

Всички свидетели бяха предупредени за наказателната отговорност по НК, като те обещаха да кажат истината.

От залата се изведоха свидетелите Г. Н. В.; Н. Г. Т.; П. Л. Л. и К. И. М..

Съдът пристъпи към разпит на свидетеля Д. В. К..

Съдът : П. се .

Свидетелят К.: Аз съм майка на ищката и тъща на ищеца, с които сме в нормални взаимоотношения, живеем на една площадка, на един етаж - първи във входа, апартаментите са един срещу друг.

Въпрос на адв. П.: Спомняте ли си за някакъв инцидент да е станал с Д. и И., да обясните кога, къде, ако си спомняте, както се е случило?

Свидетелката К.: Това се случи на 05.10.2020г., около 05:50ч. Чу се силен трясък на външната врата на блока, която се заключва, а ние сме на първия етаж. Не бях станала, събудих се от силния трясък, защото спалнята ми е от към входа. Показах се на прозореца и викам „Кой блъска по вратата?“, а точно бяха санирали блока и бяха я поставили. Показа се един господин, цивилен и каза „Тихо, ние сме от ГДБОП“. Аз попитах: “Къде отивате, да отворя?“, а той ми каза „Тихо, ние отиваме срещу вас“. Аз, както бях на прозореца, изтичах, отворих външната врата и видях, че цялата площадка беше с маскирани полицаи, може би седем или осем, като имаше и двама цивилни, единият беше от края, а другия по средата. Аз започнах да викам “Там живеят моите деца, има някаква грешка, има малко бебе на четири месеца“. Единият от цивилните ми извика да млъкна. Аз изтичах да взема телефона, да се обадя на дъщеря ми, да разбера какво се случва. В това време и дъщеря ми звъни, аз ѝ казах „Д., отвори“, но тя въобще не ме е чула, а в това време чувам „Е. да вземеш детето, ще ни убият“. Докато аз говорех по телефона, единият от цивилните ми каза „Боклук, кой ти каза да говориш по телефона?“, блъсна ме, да не говоря. В това време, малката ми дъщеря,

която живее при мен, се събужда и пита „Какво става, та вътре има малко дете“. Цивилният казва „Ще разберете по телевизията, боклуци такива, всички сте еднакви“. В това време те си разбиваха вратата с „кози крак“, въпреки, че аз обяснявах, че имам ключ, има малко дете, че има грешка, но никой не ме чуваше. Вътре се чуваше, че детето реве, аз виках „може ли взема детето“?, никой не ни чуваше, ние ревахме, но те разбиха вратата, влезнаха двама цивилни, като малката ми дъщеря имказваше „може ли да вземем детето, бъркате адреса“, но те само ни обиждаха, а нея я блъснаха. Вратата на апартамента на дъщеря ми беше отворена и чух, че викаха „боклуци, на земята“. В апартамента имаше само маскирани, като цивилните влезнаха след това. През цялото време викаха, крещяха, не мога да кажа колко време мина, но някой от вътре се показа и каза „да влезе някой да вземем това дете“. Малката ми дъщеря изтича, видяла, че Д. и И. са на земята, а някой извика „не гледай, вземи това дете.“ Дъщеря ми е отишла в стаята, там е видяла полицаи с качулки, които са ровили в багажа, тя взема детето, а в това време те излезнаха за секунди, всички излязоха, аз видях дъщеря им и зет ми, които бяха на земята по лице, аз онемях. Д. реवेशе, изпаднала в шок, зет ми беше целия пребледнял, по пръстите имаше следи от кубинки, сподели ми, че е натискан по едното рамо. Дъщеря ми беше родила „секцио“, не можеше да се вдигне, каза ми лошо ми е, аз не знаех какво да правя, тогава звъннах на тел.112 и помолих да дойдат да ги прегледат. Преди да дойде линейката, дойдоха двама-трима цивилни, но не тези цивилни, които присъстваха на разбиването, единият се представи като Дими И., шеф на операцията, извини се, че е станала грешка и че „G. Maps“ ги е довел на това място, извини се и каза, че ще поемат разходите за ремонта на вратата, като това беше изпълнено, платиха 850лв за вратата. Молеше дъщеря ми да не вика телевизия и че всичко ще се оправи. Дъщеря ми гледаше в една точка, зет ми беше свалил кръвното. От бърза помощ дадоха една бележка, за да отидат да се прегледат. И двамата имаха тревожност, която продължи около шест месеца. Аз постоянно ходех при тях, не съм ги оставила сами, но от всеки шум те се стряскат. Д. след това събитие има проблем с главата -страшно главоболие, има стрес, доказано от докторите. Съседите са искали да видят какво се случило, но не са ги допускали, след това искаха да ни помогнат, идваха при нас. Чувах се приказки, че нямало случайни неща, дъщеря ми и зет ми, не излизаха, постоянно ги сочеха, това продължи повече от пет-шест месеца.

Юрк. П. СДВР: За сега нямам въпроси.

Юрк. П. ГДБОП: От кога живеете в този квартал?

Свидетелят: От 1994г. живеем в този блок, познавам квартала, няма друг блок като нашия, той е саниран по програма и е бял с червено, отличава се от всички, по всичко. Такова разположение има в съседен вход, но това са панелни блокове.

Юрк. П. ГДБОП: Всички ли бяха с униформи?

Свидетелят К.: Тези, които разбиха врата бяха с качулки, на гърбовете им имаше надписи ГДБОП и СДВР, като цивилните няхаха маски. Тези, които бяха, с качулките викаха „боклуци“. Не съм чувала коментари на хората, но съседите ни предаваха какво са чули .

Юрк. П. СДВР : Може ли да кажете кога и от кого е саниран блока?

Свидетелят К.: Не мога да кажа от кога е саниран блока, може би преди година преди да стане това, външната врата беше сложена тогава, но сега не е оправена. Други съседни блокове няма санирани, от нашата страна няма, ние сме санирани по европейска програма. След санирането има надписи, на три места има изписан номера

на блока. Аз се усъмних дали това е истинска акция, не знаех какво се случва, видях пред нас жандармерия, правеха акция, като един от жандармерията, ни каза „Объркали сме, извинявай“, акцията е през два блока, в 6 блок. След това дадох по телевизията гл. прокурор Г., който каза, че добре е извършена акцията.

Въпрос на прокурора: От коя ваша страна няма санирани блокове?

Свидетелят К.: Ние сме „Л. Г“, „Л. В“ и „Л.“. Ние сме в „Л. Г“, където само нашия блок е саниран по тази европейска програма. Миналата година санираха още един блок в „Л. В“, има нови кооперации, които са направени, но по европейска програма саниран друг блок няма.

Въпрос на прокурора: Кажете кое е вярно, първо казахте, че мълчите, когато се показват от прозореца, и ви е казано че има операция, след това казвате „даже се чудя дали това е истинска операция“, кое вярно?

Свидетелят К.: Сега се чудя, защото когато влезнаха, разбиха и излязоха и всички избягаха. Ние не знаем, очаквахме някой да ни каже, че това е акция. Чак след един час, когато дойде Дими И., шеф на операцията, каза че са объркали адреса.

Въпрос на прокурора: Вие съобщихте на няколко пъти, че сте били обиждани с „боклуци“, Кой го чу тава освен вас?

Свидетелят К.: Всички чува, дъщеря ми, аз, голямата ми дъщеря, зет ми, наричаха ни „нищожества“.

Прокурорът: А къде се случи това, нали беше в коридора?

Свидетелят К.: Това се случи когато дъщеря ми и зет ми бяха в кухнята, а двете външни врати бяха отворени, те викаха не говореха нормално и аз чух да казват на малката ми дъщеря „мърша“. Дъщеря ми им е казвала, „оставете го И.“, нищо не е направил“, като един от тях я е ударил по кокалчето.

Въпрос на прокурора: Когато се случи това, зет ви и дъщеря ходеха ли на работа и после продължиха ли да ходят на работа?

Свидетелят К.: Дъщеря ми беше по майчинство, а зет ми след инцидента остана да работи от къщи.

Въпрос на прокурора: Това не съвпада ли с ковид кризата?

Свидетелят К.: Не мога да кажа.

Въпрос на прокурора: Казахте, че след това са ви се извинили, че е станало грешка, това не повлия ли положително на състоянието им?

Свидетелят К.: Не, друго е да се каже, че е грешка, но друго е да има бой, стреса си остава, и сега още го има.

Прокурорът: Не разбрах, само, вие сте успели да разговаряте с дъщеря си по телефона и сте казали да отвори.

Свидетелят К.: Дъщеря ми не ме чуваше, аз казах да отвори, но тя не чуваше. След това не се поинтересувах какво се случва с нас. В ГДБОП ни извикаха цялото семейство, отново се извиниха, държаха се нормално, след това в СДВР викаха само дъщеря ми и зет ми. След това Д. ми каза, че са ги нападнали, едва ли не те са виновни. В СДВР извикаха само двамата да дадат показания във връзка с акцията.

Въпрос на прокурора: Знаете ли делото, по което се явявате за какво е делото и за каква сума се претендира?

Съдът не допуска така поставения въпрос, като неотносим.

Съдът и страните нямаха повече въпроси към този свидетел и той беше освободен от залата, като му се върна документа за самоличност.

В залата се въведе втория свидетел на ищите Г. Н. В..

Съдът пристъпи към разпит на свидетеля.

Въпроси на адв. П.: Спомняте ли си за някакъв инцидент да е станал с Д. и И., да обясните кога, къде, ако си спомняте, както се е случило?

Свидетелят В.: Познавам ищците, съседни сме, аз живея на втория етаж, а те на първия, в един и същи блок. Познавам и майката, тя също живее на първия етаж, срещу апартамента на ищците.

В деня когато се случи това, аз бях нощта смяна. Към 06:30ч., може да беше и 07.00ч., по телефона се обади жена ми и каза, че става нещо страшно в блока на първия етаж, да се прибирам бързо, и че не ги пускат да излизат. Тогава аз ѝ отговорих, „та аз какво да направя и да се прибера?“. Към 08:30ч.-09:00ч. се прибрах. Тогава от жена ми и от съседите разбрах, че е имало акция. Имало е цивилни и такива с качулки. Не мога да кажа колко на брой са били. Жена ми ми каза още, че е дошъл шефа на операцията, който е бил от ГДБОП и един цивилен, като са казали, че е станала грешка, те са виновни и са сгрешили, жена ми каза, че е видяла по униформата да пише ГДБОП. Аз посетих Д. и И., като на И. стояха гривните(белези) от белезниците на ръцете, а на гърба по дрехата имаше и следи от кубинки. Той ми показва, че има и синини по тялото, бяха много разстроени, Д. плачеше и ми каза, че ги е молила да не направят нещо на детенцето. Познава ме се, ние сме съседни и приятелски семейства, но това което се случи с тях ги промени. Имаше промени в поведението, станаха раздражителни, разстроени, не им се говореше, не искаха да говорят. Чувахме от други съседни, че И. нещо е направил, понеже е IT специалист, значи може нещо да е направил, като без нищо така не влизат от ГДБОП, такива бяха коментарите. Аз това не съм казвал на И., не съм искал, за да не стане по-лошо. След тази случка не съм ги виждал да излизат, страняха от хората, беше им неудобно в началото след случката, след това започнаха да излизат и да говорят с хората. Знам, че Д. ходеше на прегледи и консултации, даже и на психиатър.

Адв. П.: Нямам други въпроси към този свидетел.

Въпрос на юрк. П. СДВР: От кого разбрахте, че е станала грешка?

Свидетелят В.: За това, че е станала грешка разбрах сутринта от жена ми, дори и от входа са разбрали, че е станало грешка, а по-късно и другите в квартала разбраха, че е станала грешка.

Въпрос на юрк. П. ГДБОП: Как разбрахте, че И. има синини, след като сте се прибрали към 08:30-09:00ч.?

Свидетелят В.: На входа имаме пейка, сутринта когато се прибрах, там видях И., той не можеше да говори. Аз го попитах „каква стана?“, той каза „стана каквото стана“, показва ми къде е ритан като е бил свален на земята. Това ми каза и Д., че са били съборени на земята. Не си спомням кога е станало. И. лично ми показва следите от белезниците на ръцете, стояха червените гривни на ръцете му.

Прокурорът: Нямам въпроси към този свидетел.

Съдът и страните нямаха повече въпроси към свидетеля и той беше изведен от залата, като му се върна документа за самоличност.

В залата се въведе третия свидетел на ищците Н. Г. Т. .

Съдът пристъпи към разпит на свидетеля:

Въпроси на адв. П.: Спомняте ли си за някакъв инцидент да е станал с Д. и И., да обясните кога, къде, ако си спомняте, както се е случило?

Свидетелят Т.: Познавам И. и Д., живеем в един и същи вход в един блок. Съседни сме,

аз живея на третия етаж, те са на първия. Преди 06:00 ч., една сутрин, чух тряскане, аз се показах от кухнята през прозореца, имаше униформени, „качулати“ – така наричат специалните униформи. Тези, които бяха отвън, бяха без маски, тези които са били вътре, не съм видял. Това съм видял само през прозореца, а от другата страна на блока видях други, които бяха с качулки, може да са били около 20 – 30 човека.

Чух женски писъци, крясъци, чух да се вика „гадове“, чух като глас, но не мога да кажа от кой, но не е от съседите. Това продължи може би около половин час, или до 06:10ч., 06:15ч., така предполагам. Когато слезнах долу при тях, те вече се бяха върнали от докторите, бяха омърлушени. Видях един с кафяво яке, явно това беше началника на тази операция, беше към 09:00ч., той беше дошъл да се извини за побоя. Двамата, И. и Д. бяха облечени, не съм видял наранявания по телата им. Бяха стресирани, дори и в момента Д. има уплаха, страхова невроза. Аз заспивам вечер късно и виждам, че при тях свети и късно заспива, според мен. Д. ходи на доктори, двамата с И. не излизат много, щом се пусна слух, че са влизали „качулатите“, те не излизаха, нямат самочувствие, чувстват се опетнени.

При акцията тяхната врата беше потрошена, входната на блока беше изкривена, но видяхме по-късно. Вратата на апартамента им беше сменена, но входната не.

Адв. П.: Нямам повече въпроси към този свидетел.

Въпрос на юрк. П. СДВР: Нямам въпроси към този свидетел.

Въпрос на юрк. П. ГДБОП: Кога разбрахте, за акцията и че е станало грешка?

Свидетелят Т.: Аз лично не мога да кажа, към 09:00 ч. разбрах, че е грешка, от този с кафявото яке. То не само съседите разбраха, че е било грешка, дори и блока и квартала разбра за това.

Въпрос на прокурора: Кога чухте да казват „гадове“, видяхте ли да влизат в апартамента?

Свидетелят Т.: Чух трясъци, но не можех да видя кога влизат в апартамента или в коридора, когато чух „гадове“, аз бях на третия етаж.

Съдът и страните нямаха повече въпроси към свидетеля и той беше изведен от залата, като му се върна документа за самоличност.

В залата се въведе свидетеля на ответника ГДБОП К. И. М.

Съдът пристъпи към разпит на свидетеля.

Съдът: П. се.

Свидетелят М.: Аз съм К. М., към онзи момент бях инспектор в ГДБОП. След повторна инструкция, стана и реализацията на акцията. На 05.10.2020г. около 05:30ч. заедно с оперативни екипи от ГДБОП, извършихме акцията, от наша страна бяхме 4 човека, от СДВР имаше екип от 4 човека, имаше и от жандармерията, но не мога да кажа, колко човека. Тръгнахме екипите с автомобили заедно, като се отправихме към[жк]да се пристъпи към акцията за задържане на определените лица. Не мога да кажа колко адреса

бяха за този ден. На инструктажа присъстваха само ръководителите, униформените седяха извън сградата на ГДБОП, тъй като нямаше как да се поберат всички, които ще участват в акцията. Не ми е известно точно колко адреса трябваше да посетят екипите, но са над 30 адреса. В последния момент ни дадоха папка с документи от съда, и тъй като адреса не ни беше познат в този квартал, аз го въведох в джипиеса на „G. Maps“ .

Сега си спомням адреса, но тогава не го знаех. Това е Бл.7 вх. Ж, ет.1, ап.172[жк]. Блоковете си приличат, построени П- образни, в тъмното не ги различавахме. Тръгнахме с автомобилите и от джипиеса се разбра, че сме на точния адрес. Видяхме блока, нямаше отличителни белези, видяхме вход „Ж“ нямаше номер на блока. По това време на деня беше тъмно, квартала не беше осветен. На следващия ден видях, че имаше номер на самия блок. При съвместна акция следва да се проучи адреса, но това беше акция на контраразузнаването, от там следваше да е проучен точния адрес, но нямаше техен служител.

Събрахме се всички екипи, и се пристъпи към задържане на лицето. На инструктажа аз лично не съм чул за лицето, че е опасно. Ако има данни за лице, което е опасно, при задържане има допълнителна инструкция, как да се действа.

Към 06:00ч. след като имаше разпореждане, екипа на СДВР пристъпи към влизане на адреса. Преодоляха входната врата и се запътиха на първия етаж към ап. 172 на вх. „Ж“. Ние сме цивилни, имаме якета с надписи. От СДВР бяха униформени, с маски. Аз влязох първи във входа, след като се показа жена на около 50 години, ние се легитимирахме, че сме служители на ГДБОП и повеждаме специализирана акция. След като жената разбра къде отиваме се притесни. Служителите на СДВР, нямаше как да чуят и видят това, аз бях на входната врата на блока. Когато отидох до апартамента, служителите на СДВР бяха вътре. Аз започнах да успокоявам жената, бях до вратата, видях, че жената видимо беше притеснена, започнах да я успокоявам. Служителите от СДВР, които блъскаха по вратата и искаха да се отвори, като викаха „полиция, отворете“, вратата беше отворена отвътре, след позвъняване между майката и някой от апартамента, вратата чак тогава беше отворена. В апартамента са влезли по разпореждане 4 човека от СДВР, не съм виждал начина на задържане. Аз стоях при майката. Ние сме цивилни, униформени служители с надпис ГДБОП не е имало. Не съм чувал да се отправят обидни думи, не

съм видял да има физически досег към жената. В началото бях сам, след това имаше още, заедно с мен бяхме 4 човека, не съм сигурен дали П. Л. е говорил с госпожата. П. Л. влезе и след това другите трима влязоха, аз останах да успокоявам жената. Вътре в апартамента бяха около 3-4 минути, след като установиха, че това не са лицата, чух, че адреса е сгрешен, „изсъска“ се от униформените, каза се отново, че адреса е сгрешен и се оттеглихме, като се отправихме към блок №7.

Въпрос на юрк. П. СДВР: Дамата сподели ли ви, че има ключ и може да отвори вратата?

Свидетелят М.: Вратата беше почти разбита, но не можах да я отворя, врата се отваря навън и затова се опитвах с „кози крак“ да я отворя. Поредността на влизане при акция е, първо служители от СДВР за да задържат лицето и след това като кажат че лицето е обезвредено и може да се започне акцията, като те слагат първо белезници, според случая, ако в инструкцията е казано, че лицето е опасно. Униформените казват, че лицето е обезпечено, за да се качи разследващия полицай, след него и другите. Престоят е бил общо 6-7 минути, те виждат че това не е лицето, след като са взели снимка и веднага са прекратили акцията и се оттеглят.

След доклад на началник отдел комисар И. се отправихме към следващия адрес.

През това време единствено аз бях ангажиран да успокоявам майката. Когато чух плач на бебе, след моя молба беше допусната другата дъщеря да вземе бебето.

Аз не ги познавам служителите от СДВР. Служителите от жандармерията стояха само зад блоковото пространство с цел да предотвратят бягство. Същият екип отидохме на другия адрес. Не съм запознат кой изготвя плана за действие.

Въпрос на юрк. П. ГДБОП: Имахте ли някакво съмнение, че не сте на точния адрес?

Свидетелят М.: Нямахме съмнение, че сме на грешен адрес. Началник отдел Дими И. е посетил след това тези хора, аз се обадох, че има грешка и той до половин час е отишъл да им се извини.

Въпрос на адв. П.: Къде точно бяхте вие?

Свидетелят М.: Седях на входната врата, апартамента на жената беше срещу апартамент 172, около 3-4 метра един от друг, няма друга врата. Униформени на СДВР разбиваха вратата. Жената и

да е споделила, че има ключ за врата, беше вече невъзможно, видимо вратата беше разбита и повредена. Аз не съм чувал крясъци. „На земята, не мърдай“, това са изразните средства при задържане. Когато има акция, по принцип се проверява снимката, но в този момент може да не са видели снимка, тя се показва преди влизане, но папката с документите беше в разследващия полицаи, а когато се установи несъответствие, не се пристъпва към действие. В този ден, при акцията беше тъмно, не съм видял цветовете на блока, видях на следващия ден, видях че е saniран и на високо пише блок №4.

Не мога да кажа кой е ръководил служителите на СДВР, по принцип трябва да има началник на екипа за конкретна акция, от ГДБОП не е разяснявано как точно да се проведе акцията. Възможно е на инструктажа, на началник екипи да е казано, че има описание на лицето. Имаше старши на екипа, който говореше по тяхната радиостанция.

Въпрос на адв. П.: След инцидента имаше ли наказания?

Свидетелят М.: Да, имаше наказания.

Съдът и страните нямаха повече въпроси към свидетеля и той беше изведен от залата, като му се върна документа за самоличност.

В залата се въведе втория свидетел на ГДБОП - П. Л. Л. .

Съдът пристъпи към разпит на свидетеля.

Съдът : П. се :

Свидетелят Л.: Аз съм П. Л., инспектор в ГДБОП. Знам за случая, на 05.10.2020г. имаше акция, но водача на групата не се знаеше. Аз бях цивилен, групата беше с разследващи полицаи от ГДБОП. Акцията беше съвместно със СДВР и жандармерията. Служители от ГДБОП заедно с К. не са влизали в апартамента. Аз бях отвътре, първо влязоха колегите от СДВР, К. от ГДБОП беше до вратата, тя се затвори и аз нямаше как да вляза. Показа се една жена, пита „кои сме?“. Имаше блъскане по вратата, жената се притесни, разбра, че отиваме в апартамента срещу нейния.

След входната врата на блока, влезнах в самия апартамент, видяхме, че това не е лицето което следва да задържим. В кухнята видях униформени колеги, които бяха поне 4 човека. На земята видях, че има мъж с белезници и жена на земята в кухнята. Чух да плаче бебе впоследствие. Дойде едно момиче и взе бебето. Първо влизат униформените от СДВР, които бяха четирима, след

като кажат, че лицето и мястото е обезпечено, влизаме ние. След като ние влязохме, аз видях, че не е това лице, което трябваше да задържим. Хората бях много притеснени, опитах се да проведа разговор, те казаха, че от около месец живеят тук, дадох си личните карти и аз видях, че това не е лицето и имената не съвпадат. Тогава аз установих, че има проблем и адреса е объркан, това е факт и ние не го крием. На инструктажа присъстваха всички участници в акцията. В този ден трябваше да бъдат посетени над 20 адреса. Колегите от ГДБОП бяха инструктирани.

Въпрос на адв. П.: Имаше ли стрес при акцията?

Свидетелят Л.: Имаше известен стрес, нормално е, може да се били уплашени. Аз не съм седял при майката, аз бях на адреса след като се влезе. Във входната врата на блока не мога да кажа как са влезли, а вратата на блока мисля, че К. ми отвори, това е колегата ми. Аз бях на площадката извън апартамента. Не си спомням номера на блока, не съм видял в тъмното, престояли сме около 20 минути на грешен адрес. Не съм се връщал на този адрес. Другият служител Б., наш колега беше в неосветената градинка заедно с колеги от жандармерията. По време на акцията не съм разпечатвал снимката. По време на инструктажа ни показаха папка с това лице, не мога да кажа дали е показана на служител от СДВР. Показаха на групата снимката, на колеги ръководители от жандармерията и ръководителя на групата от С.-СДВР. Лично дали тези които са влезнали от СДВР, не мога да кажа видели ли са снимката. Техният ръководител трябва да е видял снимката. Не мога да кажа дали предварително е посетен адреса, операцията е на друг сектор, ако сме ние, си проверяваме адреса. В случая бяхме всички в операцията.

Въпрос на адв. П.: Има ли наказани за тази операция?

Свидетелят Л.: Аз не съм наказан за конкретния случай.

Въпрос на юрк. П. СДВР: Имаше ли ръководител на акцията?

Свидетелят Л.: Не сме имали определен ръководител, не мога да кажа. К. М. посочи, че това е адреса, видял е къде е блока по джипиеса. Да, объркано е, това не се оспорва.

Въпрос на прокурора: Колко време беше минало от задържането и обезпечаване на лицето?

Свидетелят Л.: Не повече от 5-10 минути, до установяване на грешката. След като се видя, че това не е лицето, аз не мога да разпоредя, свалили са му белезниците, според мен те се осъзнаха,

след като са излезли. Не мога да кажа колко време са държани с белезници, не съм видял. Жената беше на земята заедно с момчето, което беше с белезници на ръцете, това бяха белезници на служителите на СДВР. Не съм слагал мои белезници.

Съдът и страните нямаха повече въпроси към свидетеля и той беше изведен от залата, като му се върна документа за самоличност.

Адв. П.: Моля да се допусне комплексна задача, с въпроси формирани в исковата молба. Нямам други доказателствени искания и няма да соча други доказателства.

Юрк. П. СДВР: За допускане на експертиза, предоставям на съда. Нямам други доказателствени искания и няма да соча други доказателства.

Юрк. П. ГДБОП: За допускане на експертиза, предоставям на съда. Нямам други доказателствени искания и няма да соча други доказателства.

Прокурорът: Противопоставям се за допускане и назначаване на съдебно- психиатрична експертиза. Да се доказва емоционално състояние на лицата е недопустимо след 2- 2,5години при липса на проведени срещи и установяване и диагностициране след въпросната дата 05.12.2020г., единствено ще доведе до едно експертно заключение, което ще бъде в сферата на хипотезата за предполагаем резултат за емоционалното състояние на лицата.

По същество с нарочна молба ще развия становище в тази посока независимо какво е решението на съда, тъй като има и практика на ВАС в тази посока.

По искането за допускане на експертиза, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И :

УКАЗВА на страните, че по допускане на исканата експертиза от процесуалния представител на ищците, съдът ще се произнесе в закрито заседание.

За събиране на доказателства, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА И НАСРОЧВА делото за 07.02.2023 г., от 10.00 часа, за която дата и час страните и прокурорът уведомени в съдебно заседание.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13.03 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: